

vel tage en Beslutning for sig selv, men de kunne ikke tage en Beslutning om deres Børn. Hvis det er saa, og hvis man vil gjenneføde den Regel, maa man aabenbart gaae videre; thi saa maa man sige: „Børnene skulle tages fra Forældrene; thi det kan ikke hjælpe at sige, at begge Forældrene ere blebne Baptister, og deri kunne vi ikke hindre dem, men deres Børn, der nu maaskee ere i en Alder af 4—5 Aar, skulle i de to Baptist-Forældres Huus opdrages til Lutherdommen. Det vil dog ikke lykkes. Man maatte altsaa i dette Tilfælde tage Børnene fra dem. Det er et overordentligt vanskeligt Punkt, som det er farligt at indlade sig paa, men det kan vel være, at Lovgivningen bliver engang nødt til at indlade sig derpaa. Men jeg troer ikke, man skal tage fat paa dette Punkt her ved dette Tilfælde, hvor det fremtræder med langt mindre Betydning, og hvor Anledningen til at tænke derpaa er, troer jeg, langt mere indskrænket, end jeg har efterviist, at det kan være ved ikke blandede Ægtefæder. Hvad jeg specielt har imod Ændringsforslaget er, at det bringer Cultusministeriet ind i en meget slem Stilling. Efter Lovforslaget, som det foreligger, skal Cultusministeriet træde til i det Tilfælde, hvor den ene Ægtefælle er borte og ikke kan forsvare den Ret, der er stiftet ved en Overenskomst. Der er altsaa en fuldgyltig Grund til at lade Cultusministeriet træde imellem, naagtet man vel vil søle, at det er en for Ministeriet ingenlunde behagelig Function, der her er det overdraget, hvis det nogensinde skulde komme til at udøve den. At træffe Bestemmelser om saadant Tilfælde og at gjenneføde Bestemmelserne, er høist vanskeligt, men der er en naturlig Anledning dertil. Men anderledes stiller Sagen sig, hvor begge Forældrene leve og ere enige, der at sige, at de skulle henvende sig til Cultusministeriet, og at dette skal give eller nægte dem Tilladelse dertil, er at paabyrde Cultusministeriet at give en Resolution, som det, naar man ikke søger Noget til, vil have den største Vanskelighed med at overholde. Thi, naar begge Forældre virkelig i deres Hjertes borte er Katholiker, hvorledes skulde saa Cultusministeriet, om det end ved Resolutionen nægter, at Børnene maae blive Katholiker, overholde sin Resolution, eller hin-

dre, at Børnene ikke blive Katholiker, naar man ikke søger til, at det skal have Ret til at tage Børnene fra Forældrene. Det er en Consequens, som jeg troer, man maa komme til. Det er derfor, at jeg ikke kan gaae ind paa Ændringsforslaget. Jeg kan ikke være enig med den Opfattelse af den katholske Kirkes farlige Profelytmageri, som er omtalt, men derimod deler jeg ganske den Sympathie for de Børn, der kunde blive Gjenstand for en vilkaarlig Medfart, i dette saa vigtige Anliggende, af Forældrene. Men jeg seer ikke i Ændringsforslaget et tilstrækkeligt Middel til at give denne Sympathie en virkelig Tilfredsstillelse, og det forekommer mig, at det, der skulde vindes, burde vindes ikke blot for dette indskrænkede Tilfælde, men for et af mig antydet langt mere omfattende Tilfælde.

Treschow: Med Hensyn til det Ændringsforslag, som er fremsat til § 8, da skal jeg aldeles henholde mig til hvad den ærede Forslagsstiller med Hensyn til samme har fremsført, og hvorefter Forslaget gaaer ud paa, at Paragraphen burde udgaae. Hvad angaaer det Ændringsforslag, som er fremsført til § 9, da forekommer det mig, at min ærede Ven af Frygt for ikke at kunne sætte noget Mere igjennem, har ladet sig forlede til at foreslaae Noget, der ikke vil være tilstrækkeligt. Jeg troer, at hans Foredrag vil saaledes have gjenneført det ærede Thing, at det vil finde Anledning til at forkaste § 9, og som Følge deraf i sin Tid Lovforslaget i det Hele. Min ærede Ven har nævnt, at der ikke kunde tilkomme Forældrene en større Ret til at raade over deres Børns aandelige Vel end den, der tilkom dem med Hensyn til deres legemlige, og at man burde beskytte de Umyndige for Mis-handling, ikke mindre med Hensyn til det Aandelige end med Hensyn til det Legemlige, og han har udviklet, hvilke Følger det vilde have, naar § 9 blev staaende, saaledes som den staaer. Han er i dette sit Foredrag, saaledes forekommer det mig, meget rigtigt gaaet saa vidt, som han burde gaae, skøndt han med Hensyn til sit Forslag har indskrænket dette af den af mig nævnte Grund. Naar man ikke, hvad der hidtil ikke har fundet Sted, og hvilket vist nok vil være lidet usædvanligt, vilde overføre